

מאת | אורנה ורסנו
 צילום | אלעד גונן וזאב ביץ
 אדריכלות | דקל גוזוביץ

אני זוכר אותה מהמכולת

הדירה של משפחת מלכי, שהיא שונה מאוד מיתר הדירות ברחוב, מזמינה את עיני המציצנים. החלונות הבלגיים עם המסגרת השחורה, שאותם מקיפה צמחייה ענפה, מושכים את תשומת לבם של העוברים ברחוב. "לא פעם, תיירים שמסיירים באזור בנייני הבאהאוס נעצרים ליד הדירה שלנו ומצלמים", מספרים הדיירים אורנה ואיל מלכי.

הדירה סטיליסטית מאוד, מדמה לופט. הזוג מאושר מאוד מקרבת הבית לים כי איל הוא גולש שרוף. ובכלל, העיקר עבורם הוא לוקיישן, לוקיישן לוקיישן. כשבא להם לשתות הם יורדים לבר שליד, כשמתחשק לראות סרט קופצים לכיכר, וגם שופינג לא חסר. כך שכל היום הם מרגישים כאילו הם חיים בתוך מגזין בילוי תל אביבי. הזוג נושם וחי את הסצנה התל אביבית מאז ומתמיד, עם ילדיהם הגינג'ים. תענוג לראות איך הם מנצלים את האזור שבו הם גרים, ואיך הם למדו לנצל את הבית.

זוג הורים, אורנה, אשת תקשורת, שהיום עובדת כגוננת, ואיל, נדל"ניסט, מאמן כושר וגולש, ושני ילדיהם, בני שש ושנתיים, משחקים כדורגל כאן אצלם בבית

- איזה דבר מיוחד בדירה גרם לכם לרכוש אותה?

- אורנה: "המחיר שהיה אטרקטיבי, גודל הדירה - 110 מ"ר, החנייה והמיקום - רחוב שקט במרכז תל אביב. על שני דברים אחרים שהיו חשובים לנו נאלצנו לוותר - גובה הדירה מהקרקע והנוף. בדירה הקודמת היה לנו נוף כחול של ים, ובדירה הזו הנוף הוא של רחוב תל אביבי סטנדרטי ובתי שכנים בעורף ובצד. בדיוק הראשון שלי עם הדירה לא התרשמתי מהפוטנציאל הטמון בפינת החמד הזו. הדירה, שתוכננה בשנות השלושים למגורים, עברה שני גלגולים נוספים. בשנות השישים היא שימשה כמכולת ובשנים האחרונות שכן בה מועדון לקשישים יוצאי אירופה.

"קיבלנו לידינו אולם ענק בלי קירות, עם הנמכות תקרה משרדיות שבהן נקבעו הרבה מדי פלואורסצנטיים. על הרצפה היה שטיח משרדי מקיר לקיר ובאגף האחורי שני חדרי משרד ושירותים. הבית נראה חשוך ודיכאוני. למען האמת, הדבר היחיד שמצא חן בעיניי היה פסנתר ענק שהושאר על במה מעופשת וכנראה הנעים את זמנם של הקשישים."

הדירה, שתוכננה בשנות השלושים למגורים, עברה שני גלגולים נוספים. בשנות השישים היא שימשה כמכולת ובשנים האחרונות שכן בה מועדון לקשישים יוצאי אירופה

- על פי התיאור נראה שזו לא הייתה מציאה. מי בכל זאת החליט לרכוש את הדירה?

- "איל בעלי, שעוסק בנדל"ן, אמר שזה מחיר מציאה והגודל כן קובע. הוא הבטיח לי שלא נצטער, אז קנינו."

- איך ראייתם את חלוקת החלל והתאמתו למגורים?

"הסתייענו באדריכל דקל גודוביץ, חבר ילדות של איל עוד מימי גן הילדים של הגנת אורה, שנמצא עד היום ממש מעבר לפינה. דקל עזר לנו לממש את הפוטנציאל ולפתור בעיות. את השרטוטים ואת הסקיצות הוא ביצע על הקירות. הוא הבטיח לנו שהדירה הזו עוד תהיה בונבוניירה בסגנון של לופט ניו יורקי, ולא אכזב. נפגשנו איתו כמה פעמים, בכל פעם הוא התקדם בהתאמת הדירה לחיי היום יום שלנו. הוא תרגם את החזון העיצובי שלנו לשפה אדריכלית. תפקדנו כמשולש, שכל צלע בו תומכת באחרות. דקל חילק את הדירה לשני חללים מרכזיים. בתחילה חשבנו למקם את אגפי השינה והשירותים בחזית הפונה לרחוב ואת האזור הציבורי מאחור, ואז הוחלט שלמען הפרטיות והשמירה על המראה, הלופט, מרכז הפעילות המשפחתית צריך להיות בחזית, וחדרי השינה מאחור.

"בחלק העורפי, שגודלו 50 מ"ר, שני חדרי שינה קטנים, גלריה בחדר הילדים, בוידם ענק, שירותי אורחים וחדר אמבטיה. החדרים מיועדים לשינה בלבד, כי אנחנו משפחה של ביחד, ולא רוצים איים פרטיים עם פלזמות אישיות."

כל היום הם מרגישים
כאילו הם חיים בתוך
מגזין בילוי תל אביבי. הזוג
נושם וחי את הסצנה התל
אביבית מאז ומתמיד, עם
ילדיהם הג'ינג'ים

- האם בחרתם בסגנון הלופט בגלל הטרנדיות שלו?

"ממש לא. בחרנו בדירה שאין בה הרבה קירות כי אנחנו משחקים כדורגל בבית, מתנדדים בנדנדה בסלון, קולעים לסל ומתגלגלים על סקייטבורד. דקל גם תכנן לילדים הפתעה - גלריה קטנה והרפתקנית בחדר שלהם, שזוכה לפופולריות רבה."

- למה מוקם המטבח באמצע החלל?

"כדי שתהיה אפשרות להוסיף חדר בעתיד בלי שיפוץ, עם סגירת פשוטה וקלה. נכון להיום החלל שמאחורי המטבח משמש כעוד מקום משחקים לילדים וגם לאחסון."

- איך עברה עליכם חוויית השיפוץ?

"איל שימש כקבלן ובכך חסכנו כסף רב. השיפוץ לכשעצמו היה מסכת של גילויים ששינו מדי פעם את התכניות הראשונות. לדוגמה, כשהסרנו את הנמכות התקרה גילינו גובה של שלושה מטרים וחצי. שכבות של ריצוף ותקרות מצוירות, שאחת מהן השארנו. חבל לי על הרצפה שאי אפשר היה לשחזר. השיפוץ היה תהליך של גילוי. פתחנו פתחים מקוריים של חלונות שנסגרו, עמודי תמיכה הפכו לנישות, ויצרנו חללי אחסון ואגף מגורים יש מאין."

- מה היה קו העיצוב שהנחה אתכם באיסוף הפריטים לבית?

"אפשר לומר שמה שהנחה אותנו היה הניסיון למצוא פתרון מקורי וזול לכל גחמת עיצוב. במהלך השיפוץ התאהבנו בכל מיני פריטים וחללים שיצרנו, וניסינו ליצור ניגוד ושילוב בין חלל לופטי קר עם משטח בטון ומשטח עבודה מנירוסטה, לבין פריטים חמימים ורומנטיים. כשרציתי אמבטיה נסיכותית עם שיש קררה ומראה נציאינית, שתהיה בה תחושה של חמאם טורקי בניחוח אירופאי, מצאנו את עצמנו משוטטים אצל בוני מצבות בבתי קברות, ששם המחיר זול בשליש. הלכשנו את חדר האמבטיה בשיש המיוחד הזה ורק חצי שנה מאוחר יותר מצאנו בשוק הפשפשים מראה נציאינית אותנטית משנת 1920."

- מהו פריט הריהוט הראשון שהכנסת לבית?

"גובה התקרה סקרן אותי וגרם לי לחשוב איפה אתלה את נדנדת הצמיג עוד לפני שחשבתי איך ייראה המטבח. איל ואני בחרנו את הצמיג בגודל הנכון והתאמנו לו את שאר האביזרים שהפכו אותו לנדנדה. התלייה שלו הייתה חוויה בפני עצמה."

- מה הפינה המועדפת עליכם בבית?

"הפינה שדקל תכנן לקפה של הבוקר. זו פינה ירוקה עם חלונות פרופיל בלגי וצמחייה שקיבלנו במתנה מחנה השכנה ממול. הגן שלה עיצב לנו צמחייה ששומרת על פרטיותנו ומוסיפה לנוף של חנה. בפינת הקפה אנחנו מרגישים כמו בחיק הטבע. הוספנו שולחן, שלידו אנחנו נוהגים לשבת כולנו לארוחת הבוקר של שבת." ■